

Sygn. akt III CSK 76/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa R. w S. w Niemczech
przeciwko M. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt I ACa 754/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany M.G. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 września 2014 r. wydanego w sprawie z powództwa R. z siedzibą w S. w Niemczech o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania przed Sądami powszechnymi wyłoniło się istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do rozstrzygnięcia następującego problemu: „czy podmiotowy zakres odpowiedzialności członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w przypadku bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko tej spółce (art. 299 k.s.h.), obejmuje również członków zarządu, których mandat wygaś z mocy prawa przed zaciągnięciem przez spółkę zobowiązania, a to z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy pełny rok obrotowy sprawowania funkcji członka zarządu po myśli art. 202 § 1 k.s.h., jeżeli po tym terminie były członek zarządu nadal figuruje w rejestrze przedsiębiorców KRS i dokonuje czynności faktycznych w imieniu spółki, lecz formalnie brak jest uchwały zgromadzenia wspólników o jego powołaniu w skład zarządu spółki?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przedstawił prawidłowo sformułowanego zagadnienia prawnego. Co więcej, wskazane przez skarżącego pytanie rozmija się z dokonanymi w sprawie ustaleniami. Należy podkreślić, że zagadnienie, które wskazuje skarżący, nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego wymagającego wypowiedzi Sądu Najwyższego. Do tej problematyki Sąd Najwyższy odniósł się w wyroku z dnia 4 marca 2015 r. (IV CSK 340/14, niepubl.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek powódki R. z siedzibą w S. w Niemczech o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Pismo zatytułowane „Pismo procesowe powódki” zostało wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, takie pismo procesowe nie wywołuje skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 167

k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. - por. też orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120; z dnia 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, niepubl.; z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, niepubl.; z dnia 14 lutego 2012 r., II PK 139/11, niepubl.).